

[Lars P. Jensen.]

dringer, der er sket, men tager vi de andre problemer med ind i billedet, d. v. s. den nedsættelse, der er sket af papirafgiften, og som koster finansministeren mellem 15 og 16 mill. kr., tror jeg, at det, der er sket i udvalget, og de ændringer, der er foretaget, er en dårlig forretning for finansministeren. Men som sagt har vi ingen medlidenhed med finansministeren i så henseende, for vi tror, at de ændringer, der her er sket i toldloven og valutaloven, giver bedre betingelser for vort erhvervsliv. Vi får en større produktion eller kan holde produktionen og beskæftigelsen, og det tror jeg også vil give finansministeren ro i hans samvittighed, selv om han skal miste nogle penge i dette løb.

Så kan man spørge: hvad vil resultatet blive for vort omkostningsniveau? Mon der i det hele taget er nogen, der kan sige det? Jeg tror det ikke. Hvad har importreguleringen betydet for prisdannelsen herhjemme? Der er vel ingen, som kan gøre det op; der er vel ingen, som kan beregne det. Vi har enkelte eksempler, som kunne belyse, at den havde betydet meget store prisstigninger, men jeg tror ikke, de dækker. Selv om vi har en importregulering, og venstre siger jo i betænkningen, at det er en meget fordyrende ordning, må man ikke fra den side glemme — det burde liberalister være de nærmeste til at tage med i deres betragtninger — at der er noget, som hedder konkurrence inden for dansk erhvervsliv, inden for en beskyttet industri, som helhed.

Derimod er det selvfølgelig lettere at gøre op, hvor meget en forhøjelse af toldsatserne vil betyde, det kan gøres op i kroner og øre; men dér er der også usikkerhed, og resultatet afhænger af, om toldbeskyttelsen udnyttes, det er jo ikke sikkert. Det er jo muligt, det har vi erfaret adskillige steder, at erhvervslivet ønsker, at prisforskellen mellem udenlandske varer og danske varer skal være så stor, at salget går på de danske varer. Det er derfor kun, hvis toldsatserne udnyttes, at der vil blive tale om en fordyrelse.

Endelig må vi huske — jeg har nævnt eksempler derpå — at der er også noget, der hedder konkurrence, således at man ikke kan udnytte toldsatserne. Derfor vil det være svært at gøre op, hvad det, der nu foreslås, vil betyde for vort erhvervsliv.

Vi har bestræbt os for, det gælder også

regeringspartierne, i disse forhandlinger at nå dertil, at vi ikke får et for højt omkostningsniveau, så at råvarer og halvfabrikata til vor industri bliver så billige som muligt, og således at toldfritagelse og toldgodtgørelse bliver så lempelig som muligt. Det synes jeg er meget vigtigt, idet en stor procentdel af vor industri skal konkurrere på tredjelandsmarked og derfor ville være dårligt stillet, om omkostningsniveauet steg.

Jeg kan med disse bemærkninger anbefale ændringsforslagene til toldlovsforslaget, både hvad forhøjelser og nedsættelser angår.

Jeg kan også anbefale de 4 lovforslag om de forskellige forbrugsafgifter. De forslag om ændringer, der er stillet, har jo, selv om der kunne gøres bemærkninger til dem — jeg skal ikke gøre det — alle sammen relation til det toldlovsforslag, vi behandler, og jeg kan på mit partis vegne anbefale dem.

Chr. Christiansen: Forslag til lov om forlængelse af lov om valutaforhold m. v. har denne gang været til udvalgsbehandling sammen med toldlovsforslaget.

Det stillede ændringsforslag, som findes i betænkningen, drejer sig for en række bestemmelser vedkommende om ændringer af mere redaktionel karakter. Dog vil jeg gerne nævne, at den nugældende lovs §§ 7 og 8, som der også ved sidste behandling i tinget var diskussion om, nu udgår. Grunden er, at der er sådanne ændrede forhold, som gør det forsvarligt at stryge disse bemyndigelser til handelsministeren.

Jeg vil endvidere nævne, at der er en bestemmelse i ændringsforslaget, som går ud på, at valutaloven, således som den nu er foreslået affattet, skal forblive i kraft indtil den 31. december 1961.

Der findes i betænkningen nogle bemærkninger vedrørende valutalovens bestemmelser, som jeg skal henvise til, ligesom jeg skal henvise til bilag 1 og 2, der angår den fri og den bundne liste.

Inden for såvel erhvervene som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Industrirådet har det været ønsket, at de fik en længere frist til at indstille sig på de nye forhold for derved at være nogenlunde sikre på, at de kunne klare konkurrencen og fastholde produktion og beskæftigelse.

Jeg må derfor mene, at der netop i denne forbindelse endnu er visse spørgsmål, der